

Broj 298/7-1961

KOTARSKI SUD I
U ZAGREBU

PRIMLJENO
dne 18. VII. 1961

OKRUŽNI SUD
ZAGREB

Protiv presudbe Kotarskog suda I u Zagrebu broj III.P.2235/61-5 od 30.VI 1961.,kojom se tužitelju dr.Bauer Antunu dosudjuje slika,koja je vlasništvo Moderne galerije Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti,podnosimo u zakonom dozvoljenom roku od

Ž A L B U

Ospoređom presudom Kotarski sud I u Zagrebu dosudjuje dr.Antunu Baueru sliku,sa koju je u tužbi ustvrdio,da je njegovo vlasništvo,i to na osnovu ovih dokaza:

1.da su svjedoci Leitner Blaženka,Sudar Štefica i Sudar-Rott na predočenoj in fotografiji prepoznali spornusliku i ustvrdile,da su je u toku g.1940-1945 stalno vidjele u stanu tužitelja

2.da drugi svjedoci doduše nisu tu sliku prepoznali kao vlasništvo tužitelja,ali da znaju,da su se u Gipsoteki grada Zagreba nalazili predmeti koji su njegovo vlasništvo,a koju je izvjavu Kotarski sud I označio kao indirektnu potvrdu tvrdnje tužitelja,da je slika njegovo vlasništvo

3.da je tužitelj darovao mnogo slika Gipsoteki,pa je vjerovatno opravdano može vjerovati,da je ona nje guvo vlasništvo.

Takve obrazloženje presude zamašnog značenja ne može biti dovoljno,i to s ovih razloga:

1.prilikom odlaska dr.Antuna Bauera s dužnosti ravnatelja Gipsoteke izvršen je popis predmeta,koji su njegovo privatno vlasništvo,a koje su u tom času bile u prostorijama Gipsoteke.U povedu toga popisa tužitelj je sa svoje strane predložio zapisnik od 5.I 1946.kojim je NO grada Zagreba na njegovu molbu utvrdilo predmete,koji su njegovo vlasništvo,a koji su se u tom času nalazili u prostorijama Gipsoteke. U nijednom od tih popisa nije osporena slika označena kao vlasništvo tužitelja niti je u tim popisima spomenuta

2.povrh popisa pod teč.1/ Predsjednik Instituta za likovne umjetnosti Jugoslavanske akademije znanosti i umjetnosti kao izravni pretpostavljeni dr.Antuna Bauera,pozvao ga je dopisom broj 69/10 1952 od

6. kolovoza 1952. da u roku od 8 dana stavi zahtjev za one predmete, za koje tvrdi da su njegovo vlasništvo. Ni sada nije tužitelj postavio zahtjev obzirom na osporenu sliku.

3. svjedok Emil Valentić je na raspravi od 23. VI 1961. izričito utvrdio, da je ta slika visila u radnoj sobi dr. Bauera koja mu je služila za rad, i to u II katu Gliptoteke. Zapisnikom od 16. VI 1952. pak je izričito utvrđeno, da: "Isto tako dr. Bauer otpremio je kući sav namještaj i biblioteku, koji su se nalazili u njegovoj radnoj sobi u II katu desna". Prema tome ako je u njegovoj radnoj sobi visila ovakva slika, on ju je otpremio s ostalim svojim vlasništvom kući, a ako ju je ostavio, to jasno svjedoči da na nju nije imao pravo, jer je bila vlasništvo Gliptoteke.

4. po odlasku dr. Antuna Bauera pregledani su svi inventari Gliptoteke te je među ostalim utvrđeno, da se u prostorijama Gliptoteke nalazi 71 slika, koja nije u nijednom inventaru zavedena. Među tim slikama ustanovljena je i sporna slika. Sama činjenica, da se u javnoj ustanovi nalazi tako veliki broj umjetnina, koje nisu propisno u inventare upisane, je porazna i svjedoči, da se s tom imovinom nije propisno postupalo.

Činjenica, da sporna slika nije u inventar bila unesena, nije prema tome nikakav dokaz o vlasništvu tužitelja, nego upravo protivno. A ako bi se ona smatrala dokazom, da je to ipak njegovo vlasništvo, takvi zaključci bili bi dalekosežni, jer stvaraju prilično ozbiljan precedens da se i s ostalim 70 slikama na taj način postupi, a nedvojbeno je utvrđeno, da s radi o slikama iz mase pod narodnom upravom, koje je Gliptoteka u više navrata preuzimala a da ih nije propisno evidentirala.

5. tužitelj je u svojoj tužbi osporenu sliku označio kao Plančićev rad. Kada je zastupnik tužene stranke utvrdio, da se ne radi o Plančićevu slici, tužitelj je svoju tvrdnju ispravio i izjavio, da je to rad Trepšea.

Činjenica je međutim, da to nije ni rad Plančića ni Trepšea nego je to slika Mozesso-a i kao takva signirana u desnom gornjem kutu slike, što je jasno vidljivo i fotografiji, koju je tužena stranka po svojem zastupniku Kot. sudu I predložila.

Te je pak najočitiji dokaz, da ta slika ne može biti vlasništvo dr. Bauera. On kao stručnjak bi odmah uočio tu signaturu, a pogotovo, ako je upravo ta slika visila kod njega u njegovu stanu kroz mnogo godina, a kasnije i u njegovoj radnoj sobi u Gliptoteki. On pak utužuje sasna drugu sliku, a jemu Mozesso kao autor utužene slike nije uopće poznat, premda je kroz mnogo godina iz dana u dan morao viditi navedenu signaturu i tim točno znati autora slike. Vrlo je vjerojatno, da je tužitelj imao sličnu sliku, koju su i svjedoci zamjenili s fotografijom osporene slike.

